

Р Е Ш Е Н И Е
№ 9 4

гр. Перник, 21 май 2009 год. В

И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, втори касационен състав, в публично съдебно заседание на тринадесети май две хиляди и девета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : Стефан Станчев
Членове: Весела Гроздинска
Емилия Иванова

при секретаря Т.М., в присъствието на прокурора Дилян Деянов, като разгледа докладваното от съдията Г. к.н.а.х.д. № 92 по описа за 2009 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 9/24.02.2009г., постановено по н.а.х.д. № 1596/2008г. по описа на Пернишкия районен съд, наказателна колегия, III - ти състав е отменено наказателно постановление № 98/25.09.2008г., издадено от директора на Регионална инспекция за опазване и контрол на общественото здраве (РИОКОЗ) гр. Перник. С наказателното постановление на С.А.К. ***, на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 48, ал. 1 от Закона за храните (ЗХ) е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 17, ал. 1 от ЗХ.

Против това решение в срок е подадена касационна жалба от административнонаказващия орган. По изложените в жалбата съображения се иска да бъде отменено решението на Пернишкия районен съд като незаконосъобразно и да се потвърди издаденото наказателно постановление. Основните доводи са, че наказателното постановление е издадено след като по безспорен начин е установено извършеното нарушение, самоличността на нарушителя и неговата вина. Конкретни основания не са посочени.

Ответникът по касационната жалба, чрез упълномощения се процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата, с искане обжалваното съдебно решение да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на глава дванадесета на АПК и извърши проверка на съдебното решение на касационните основания за неговата отмяна, намира, че не са налице основания за уважаване на жалбата.

Съображенията за това са следните:

Обжалваното съдебно решение е правилно, приетото за установено от фактическа страна съответства на събраните по делото доказателства, материалният закон е приложен правилно. Възраженията на касационния жалбоподател са неоснователни. Мотивите на районния съд за допуснато нарушение на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, съответно и на чл. 57, ал. 1, т. 5 пр. 1 от ЗАНН изцяло се споделят и от настоящата съдебна инстанция. Административният орган не е посочил в какво се изразява от фактическа страна изпълнителното деяние, с

което е осъществен състава на административното нарушение. Както при съставяне на акта за установяване на административно нарушение, така и в издаденото наказателно постановление липсва описание на конкретно установените факти и обстоятелства, на точното действие или бездействие от страна на нарушителя. В случая, контролните органи е следвало да опишат в какво се състои лошото хигиенно състояние на проверявания обект, като посочат точно установените от тях нередности, с които са нарушени хигиенните изисквания и добрите практики в производството на храни. Посочената като нарушена правна норма на чл. 17, ал. 1 от ЗХ създава само общото правило и задължение да се спазват хигиенните изисквания и добрите практики при производството, преработката и дистрибуцията на храните, като съдържанието на същата се запълва от конкретните разпоредби на други подзаконови нормативни актове, съответните наредби, приети в изпълнение на чл. 17, ал. 2 от ЗХ от Министъра на здравеопазването и Министъра на земеделието и горите. Именно в тях се съдържат конкретните норми, които регламентират изискванията към производителите на храни. Административният орган е следвало да посочи законовите разпоредби от Наредба № 5 от 25.05.2006 г. за хигиената на храните, които е нарушило наказаното лице със своето противоправно поведение.

Текстът на чл. 17, ал. 1 от ЗХ въвежда задължение за спазване на хигиенни изисквания и прилагане на добри практики на всички етапи на производството, преработката и дистрибуцията на храните от производителите и търговците на храни. В този смисъл, за да бъде едно лице субект на това нарушение, то следва да притежава или качеството производител или качеството на търговец на храни. От събраните доказателства в хода на административно - наказателното производство и това, проведено пред първоинстанционния съд, не може да се направи извод, че С.А.К. има качеството на производител или на търговец на храни по легалната дефиниция на тези понятия в § 1, т. 48 и т. 61 от Допълнителните разпоредби на ЗХ, за да бъде санкционирана за допуснатото нарушение на чл. 17, ал. 1 от Закона за храните. Няма представена длъжностна характеристика и доказателства за извършваната дейност и конкретните задължения.

Санкцията е неправилно наложена по чл. 48 от ЗХ, вместо по чл. 43, ал. 1 от ЗХ. Правната норма е специална по отношение на общата на чл. 48 и се отнася конкретно за нарушения на чл. 17, ал. 1 и чл. 18, ал. 1 ЗХ.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 218, ал. 1 от АПК, съдът счита, че твърдяните от касационния жалбоподател пороци на решението на Пернишкия районен съд не са налице. Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното съдебно решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

При тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 9/24.02.2009г., постановено по н.а.х.д. №1596/2008г. по описа на Пернишкия районен съд, наказателна колегия, III-ти състав.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ,
ЧЛЕНОВЕ:**